

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ

8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Δρ

10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1903. Ὁρσί-
λουν δὲ οἱ ἐπιθυ οὔντες νὰ ἐξαργῶσι συνδρομητὰ νὰ
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ζήτημα ἔχει ὡς συν-
κ-

Τὸ Μακεδονικὸν φέρει καὶ τὸ Ἀλβανι-
κόν, καὶ ὡς ἐκ τού-
του ἡ λύσις τοῦ ἐνὸς περιπλέκει καὶ τὸ ἕτερον.

Ἐπιστεῦθη ἐν ἀρχῇ ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις θὰ
ἦσαν ἱκαναὶ νὰ θεραπεύσωσι τὴν ἀνυχίαν τὴν
ἐπικρατοῦσαν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ θὰ ἐπὶ ἤρχετο
εἰρήνευσις εἰς τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα
διατρέχουν αὐτήν. Ἐκ τῶν ὑστέρων ὅμως κατα-
φαίνεται ἐσφαλμένη ἡ εὐπιστία αὕτη· οἱ Βούλ-
γαροι ὑπῆρξαν ὑποκινητὰ τοῦ ἀγῶνος, οἱ διόρ-
γανωταὶ τῶν λησταρχικῶν συμμοριῶν, οἱ
μελετωῦντες τοὺς φόνους Ἑλλήνων καὶ Τούρ-
κων. Οἱ πέντε Βούλγαροι τῆς Μακεδονίας ἀρ-
χιερεῖς εἰσὶν ἡ πηγὴ ὅλων τῶν ἀποτροπαικῶν
κακῶν· οἱ Βούλγαροι διδάσκαλοι, ὡς ἐκ τῶν ἀ-
νακρίσεων ἀπεδείχθη, οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν εἰμὴ
ἀπλοὶ λησταὶ ἐξερευνῶντες τὰ περίεργα καὶ σχε-
διάζοντες τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀτόμων ἐκείνων,
ἅτινα δὲν παρσύρονται εἰς τὰ βουλγαρικὰ δι-
κτυα, ἀλλὰ τούναντίον συντελοῦσιν εἰς τὴν μὴ
ἐξάπλωσιν αὐτῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο τῶν κομι-
τάτων ἐπιτελούμενον πρὸ ἐτῶν δὲν ἀπεκλύ-
θη ἐγκρίτως πρὸ τῆς πεφωτισμένης κοινῆς
γνώμης τῆς Εὐρώπης. Ἐπιτήδειοι, ὅσον οὐδεὶς,
οἱ Βούλγαροι ἠδυνήθησαν νὰ ἐλύσωσι πρὸς τὸ
μέρος αὐτῶν τινὰς τῶν Γάλλων δημοσιογρά-
φων ὡς καὶ τινὰς τῶν Βιενναίων. Διὰ τῆς συ-
ναυλίας αὐτῶν διεκέρυσσον εἰς τὸν ἀπανταχοῦ
κόσμον, ὅτι ὁ ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὸς λαὸς
καταπιέζεται, δολοφονεῖται, πάσχει τὰ πάν-
δεινα ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν. Βεβαίως εἰς
τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐκρύπτετο καὶ ὁ Σλαβικός
δάκτυλος καὶ κατωρθώθη νὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ τά-
πητος τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα. Πρὸς εὐχερε-
στέραν αὐτοῦ λύσιν ἐπεχείρησε τὸ εἰς Βιέννην,
Σερβίαν ταξιδίδιον ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουρ-
γὸς τῆς Ρωσσίας. Ἀτυχῶς τὸ Σλαβικὸν σχέδιον
τῶν μεταρρυθμίσεων δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὸν ὡς
εἶχε καταρτισθῇ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ ὑπέστη
τὰς τροποποιήσεις αἵτινες νῦν τίθενται εἰς ἐφαρ-
μογὴν. Τὸ πρῶτον σχέδιον ἀνεκέρητε τὴν Μα-
κεδονίαν ἀνεξάρτητον καὶ ἀνευ πολλῶν περι-
φράσεων παρέδιδε ταύτην εἰς χεῖρας τῶν Βουλ-
γάρων καθ' ὃν τρόπον παρέδωκε τὴν Ἀνατολι-
κὴν Ρωμυλίαν. Ὁ Αὐστριακὸς ἀετός, οὐχ ἡτ-
τον ἀκοίμητος διατελὼν, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφίσχῃ
παρ' ἄλλων καταδροχθιζομένην τοιαύτην λείαν
καὶ ἐξέσχισε διὰ τῶν δυνάμεων του τὸ σχέδιον.
ὑπετέθη ὅτι, ἀφοῦ οἱ Βούλγαροι ἐζήτουν με-
ταρρυθμίσεις, θὰ ἡσύχαζον νῦν ἀναμένοντες νὰ
ἴδωσι ταύτας ἐφαρμοζομένας. Ἀτυχῶς δι' αὐ-
τοὺς ἡ ὑπομονὴ τοὺς ἐγκατέλειπε καὶ ἐξεδή-
λωσαν τοὺς πραγματικὰ σκοποὺς, οὓς ἐγκρί-
τως κατανόησεν ἡ Πύλη συνεκέντρωσεν ἀπά-
σας τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς δυνάμεις εἰς Μα-
κεδονίαν καὶ δύναται νὰ καταστείλῃ πᾶσαν

περιπλοκήν. Εὐτυχῶς καὶ ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος
δὲν πλανᾶται πλέον περὶ τῶν βουλγαρικῶν
σκοπῶν. Τὰ περιφραγμένα δεινοπαθήματα τῶν
Βουλγάρων τῆς Μακεδονίας δὲν ἔχουσιν ἐλευ-
θεραν κυκλοφορίαν ἐν Εὐρώπῃ μεθ' ὅλας τὰς
φιλοτίμους προσπάθειας τοῦ Παρισικοῦ «Χρό-
νου»· οἱ πολλοὶ δὲ κτεμάθον ὅτι ἄξιοι τῆς
ἐκτιμήσεως τῶν Δυνάμεων εἰσὶν οἱ τουρκικοὶ καὶ
οἱ ἑλληνικοὶ πληθυσμοί, οἱ ἀληθῶς δεινοπα-
θοῦντες, ἐνεκεν τῶν θηριῶδων κακουργιῶν τῶν
βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Κατόπιν τῶν καταγ-
γελιῶν τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος» τῆς Βιεννης
καὶ ὁ Λονδίνιος «Χρόνος» καταγγέλλει τὰς
βουλγαρικὰς ὁμότητες ὡς τὸ μόνον ζήτημα
σήμερον ἐν Μακεδονίᾳ, τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιείκεια
τῆς Τουρκίας πρὸς τοὺς κακούργους ἐπιδρομεῖς
καθιστᾷ ὀξύτερον. Ἀλλὰ καὶ αἱ ρωσσικαὶ ἀνε-
ξάρτητοι ἐφημερίδες ἤρχισαν νὰ ἀποστέλλουν
ἐπιτήδες ἀνταποκριτὰς εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὅ-
πως ἀντιληφθῶν αὐτοπροσώπως τὴν πραγμα-
τικὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Ὁ Βόζιν
ἀνταποκριτὴς τῆς «Νοβόγιε Βρέμια» λέγει ὅτι:
«οἱ Βούλγαροι τῆς Μακεδονίας δὲν ἔχουσι κἄν
ιδεῶν περὶ τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῶν
πραγμάτων· οἱ ἱερεῖς καὶ ταραξίαι ἐξάπτουν
τὸν λαὸν λέγοντες εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ Ρωσσία ὑ-
ποβοηθεῖ τὴν ἐπανάστασιν». Ὁ Ρώσος δημο-
σιογράφος ἐξκολουθῶν λέγει ὅτι: «οἱ Βούλγα-
ροι ἱερεῖς εὐθύνονται κατὰ μέγα μέρος διὰ τὰς
ταραχὰς, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἐμπνέουν εἰς τὸν
λαόν». Μέχρι τοῦδε ὁ Ρωσσικὸς τύπος εὕρισκεν
ἐπιχειρήματα ὅπως καταστήσῃ εὐλόγοφον τὴν
γνώμην, ὅτι αἱ συμπάθειαι τῆς Ρωσσίας πρὸς
τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς Βουλγαρομακεδόνας
ὁμοφύλους τε καὶ ὁμοθρήσκους παρμένονσι
κατ' οὐσίαν ἀναλλοίωτοι καὶ θὰ λάβωσιν ἴσως
ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἐπιβραδύνσεως
τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ σχεδίου νὰ καταστῶσι
πάλιν θερμότεραι· ὁ ρωσσικὸς τύπος ἐποίει πᾶν
τὸ δυνατόν ἵνα διατηρῇ τὴν πίστιν ταύτην παρὰ
τῶν δημοσίων. Ἡ ἀγαθὴ προαίρεσις καὶ ἡ ἱκα-
νότης τῆς Πύλης τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς μεταρ-
ρυθμίσεις ἐτίθετο εἰς ἀμφίβολον, τῆς ἐπιμονῆς
δὲ καὶ δυστροφίας τῶν ἐπαναστατῶν ἐξευρί-
σκοντο διάφοροι δικαιολογήσεις. Εἰς τὴν ἐξερε-
θιστικὴν ταύτην ἐνέργειαν ἐπέθηκεν ἡδη τέρμα
ἡ διὰ τοῦ «Κυβερνητικοῦ Μηνύτορος» δημο-
σίευσις τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐν Μοναστηρίῳ καὶ
Σκοπίοις Ρώσων προξένων, αἵτινες ἐνεποίη-
σαν βαθεῖαν ἐντύπωσιν καὶ ἐπήνεγκον μεταβο-
λὴν εἰς τὰς διαθέσεις τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ.
Ἡ αἴγλη ἥτις περιέβαλλεν ἀκόμη τὰς βουλ-
γαρομακεδονικὰς συμμορίας κατεστράφη διὰ τῆς
δημοσιεύσεως ταύτης ὀλοσχερῶς καὶ διὰ παντός.
Ὁ εἰλικρινὴς ζῆλος μεθ' οὗ ἡ Πύλη ἐργάζεται
εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ Αὐστρορωσσικοῦ
σχεδίου ἀναγνωρίζεται ἡδη καὶ ἀνομολογεῖται
ἀνεπιφυλάκτως ὑπὸ τοῦ ρωσσικοῦ τύπου· ὡσαύ-
τως δ' ἐπαινέται ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἀμεμπτος
διαγωγὴ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, ἐνῶ
τῆς βαρβαρῶς σκληρότητος καὶ ἀπανθρωπίας
τῶν ἐπαναστατῶν ἀναφέρονται παραδείγματα
καὶ ἀποδεικνύεται ἡ κακοήθεια τῶν ἀρχηγῶν
τῶν, οἵτινες καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν
ὅπως διατηρῶσι τὸν πληθυσμὸν ἐν πλήρει ἀ-
γνοίᾳ τῆς χορηγηθείσης ἀμνηστίας καὶ τῶν
ἐφαρμοζομένων μεταρρυθμιστικῶν μέτρων.

Ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα εὐπίστως νὰ ἀπο-
δεχθῶμεν τὴν τροπὴν ταύτην τῆς γλώσσης τοῦ

ρωσσικοῦ τύπου. Ἴσως εἶνε εἰλικρινὴς, ἐνδε-
χεται ὅμως νὰ εἶνε καὶ φαινομενικὴ, διότι αἱ
βούλγαροι εἰς τὰς ἀντιστάσεις πρὸς ἐφαρμογὴν
τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τὰς ἐπιδρομὰς ἐν Μα-
κεδονίᾳ ὡς ἐρεῖσμα ἔχουσι τοὺς Πανσλαβιστάς.
Προσδίδει δὲ μεγαλειτέρα σπουδαίοντα ἢ ἐξέ-
γερσις τῶν Ἀλβανῶν. Ἐν ἀρχῇ ὑπεθέσαμεν
ὅτι αὕτη ἡ Πύλη ὑπέθαλπε τὰς ἐξεγέρσεις ταύ-
τας ὅπως ματαιώσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις. Ἀφοῦ
ὅμως ἐξέλιπεν ἡδη πᾶσα τοιαύτη ὑπόνοια καὶ
ἐδραϊώθη τούναντίον ἡ πεποίθησις περὶ τῆς
καλῆς αὐτῆς θελήσεως εὐλόγων εἶνε νὰ ἐρευνή-
σωμεν καὶ ἀνεύρωμεν τὰ ἀληθῆ αἷτια ἢ τουλά-
λιστα νὰ πράξωμεν τοῦτο συμπερασματικῶς.
Συμπίπτει δὲ νὰ ὑποβοηθῶνται τὰ σχέδια τῶν
Σλαβῶν διὰ τῆς τοιαύτης στάσεως τῶν Ἀλβ-
ανῶν. Μήπως οἱ Ἀλβανοὶ ἐνέπεσαν εἰς τὴν ὑπὸ
τῶν Σλαβῶν στηθεῖσαν παγίδα καὶ ἀσυνειδή-
τως ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων ἐκείνων;
Τοῦτο θὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀπώτερον μέλλον, αὕτη
ἡ τροπὴ ἢ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος. Οἱ Ἀλβ-
ανοὶ ἐπιζητοῦν τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῶν μεταρ-
ρυθμίσεων εἰς τοὺς νομοὺς μεταξὺ τῶν ὁποίων
περιλαμβάνουν καὶ τὸ Κοσσυφοπέδιον. Οἱ Βούλ-
γαροι ἄλλοτε ἐπεζήτησαν μεταρρυθμίσεις διὰ
τὴν Μακεδονίαν, πλὴν τοῦ Κοσσυφοπεδίου
ὅπερ ἀπεχώριζον ὡς οἰκούμενον ὑπὸ πυκνοῦ
ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ δυσμενῶς πρὸς αὐτοὺς
διακειμένον. Ἐὰν οἱ Ἀλβανοὶ δὲν ἦσαν ὄργανα
ἄλλων καὶ ἐξ ἰδίας θελήσεως προέβαινον εἰς
σκέψεις περὶ τῶν μεταρρυθμιστικῶν μέτρων
ἅτινα ἐφαρμόζει ὁ Σουλτάνος ἀδιστακτικῶς θὰ
ἀπεδέχοντο ταῦτα ὡς συντελοῦντα εἰς τὴν
ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως ἐν τῇ Μακεδονίᾳ.
Ἡπειρὼ καὶ Ἀλβανίᾳ καὶ ἐξασφαλίζοντα ἐπὶ
πολὺν χρόνον τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Βαλκανικῇ
Χερσονήσῳ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ, ἣν θεωρεῖται ὡς
τηρούσα ἡ Ἀγγλία πρὸς τὸ Μακεδονικὸν ζή-
τημα, ἐπιστέλλουσιν ἐκ Λονδίνου εἰς τὴν «Πο-
λιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» τὰς ἐπομένως ἐξηγή-
σεις: «Ἡ στάσις τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὸ Μα-
κεδονικὸν ζήτημα ἐξακολουθεῖ λίαν ἐσφαλμέ-
νως κρινομένη ἐν διαφορῶσι τόποις τῆς ἁλλο-
δαπῆς. Οἱ ἐνταῦθα, ἐν Λονδίῳ, ἀδυνατοῦσι
νὰ ἐννοήσωσι πῶς ἠδυνήθη νὰ ριζωθῇ καὶ κα-
θόλου μάλιστα νὰ γεννηθῇ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ
γνώμη ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχει οἰκονομικῶς συμφέ-
ρον νὰ σκευωρῇ ἐν τῷ ζήτηματι τούτῳ, δη-
λαδή νὰ ἐνεργῇ ἐξερεθιστικῶς. Τὸ μόνον συμ-
φέρον τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἀπο-
σόφισις τοῦ κινδύνου πυρκαϊᾶς ἐν τῇ Βαλκα-
νικῇ χερσονήσῳ. Ἡ ἐφαρμογὴ καὶ πραγματο-
ποίησις τῶν μεταρρυθμίσεων εἶναι διακαταπ-
τός τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως διὰ τὸ με-
ταρρυθμιστικὸν σχέδιον τῶν δύο μάλιστα ἐν-
διαφερομένων Δυνάμεων Αὐστρογγαρίας καὶ
Ρωσσίας, ἔτυχε προθύμου καὶ ἀμέσους ἀποδ-
χῆς ἐν Λονδίῳ, ὥστε ὡς δοκιμὴ διότι δὲν
ἀποκλείεται τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀποτυχίας
τοῦ σχεδίου, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει δύνα-
ται νὰ γείνῃ ἑτέρα δοκιμὴ. Ἐὰν ὅμως σὺν τῇ
ἀποτυχίᾳ τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ ἔργου προ-
κύψῃ καὶ ὁ κίνδυνος μερικῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ
πυρκαϊᾶς, τὸ πρῶτιστον καὶ κυριώτατον μέ-
λημα δέον νὰ εἶνε ἡ ἀποτροπὴ τοῦ μέλλοντος
κινδύνου· ἡ μερικὴ πυρκαϊὰ δὲν πρέπει νὰ γε-
νικευθῇ, οὐδὲ ν' ἀπειλήσῃ εὐρυτέρους κύκλους.

ὅτι μόνον τὴν προσεχῇ Πέμπτην θὰ συγκεντρωθῇ ἱκανὸς ἀριθμὸς βουλευτῶν διὰ τὴν ἀπαρτίαν.

— Τὸ εἰς Εὐρώπην ταξίδιον τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου, ὅπερ εἶχε προαγγελθῇ διὰ τὸ ἔαρ, ἐμπαιώθη φάνεται, καθόσον ἐγνώσθη ἀσφαλῶς ὅτι δὲν προτίθεται ἡ Α. Υψηλότης νὰ ταξιδεύσῃ ἐφέτος.

— Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς ὅπως περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τῆς μὴ εἰσαγωγῆς εἰς τὰς σχολὰς τῶν Εὐελπίδων καὶ υποξιοματικῶν νέων μαθητῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θὰ ἰσχύσῃ μόνον διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐλήφθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως λόγῳ οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα μὴ ἐξέρχωνται κατ' ἔτος πολυάριθμοι ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν σχολῶν, τοποθετούμενοι εἰς τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κενὴ δι' αὐτοὺς θέσις. Κατόπιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως αἱ πρῶται τάξεις τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν θὰ πύσωσι λειτουργοῦσαι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

— Περαιωθέντος τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ θωρηκτοῦ «Σπέτσι» ὅπερ νυλοχεῖ ἐν Τουλῶνι ὁ Υπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Καρπανάς διέταξε τηλεγραφικῶς τὸν Κυβερνήτην αὐτοῦ ὅπως ἀποπλεύσῃ ἐκεῖθεν καὶ κατευθυνθῇ εἰς Πειραιᾶ. Αἱ «Σπέτσι» θὰ καταπλεύσωσιν εἰς Πειραιᾶ τὴν προσεχῇ Κυριακὴν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα.

— Οἱ γνωσθέντες μέχρι τοῦδε ὅροι, ὑφ' οἷς προτείνουσιν ν' ἀναλάβουν μονοπωλιακῶς τὴν κατανάλωσιν τῆς σταφίδος οἱ Ἀγγλοὶ ἐπιχειρηματίαι κ.κ. Μπρόδερτον καὶ Μπακχάουζ δὲν

παρέχουν ἀκριθεὶς ἰδέαν εἰς τὸν σταφιδικὸν κόσμον περὶ τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ τῶν προτάσεων. Ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπομένων ἐν περιλήψει κυριωτέρων ὁρων, οἵτινες συζητοῦνται ἤδη δύναται τις νὰ μορφώσῃ περὶ τῆς ἀσφαλῆς. Ἀγορὰ ὁλοκληροῦ τῆς παραγωγῆς, ὑπολογισμένης ἐτησίως εἰς 350 ἑκατομ. λιτρῶν, πρὸς δρχ. 170 ἕως 360 κατὰ χιλιάδα. Ἀν ἡ ὅλη κὴ παραγωγή εἴνε μικρότερα τῶν 350 ἑκατομ., αἱ τιμαὶ θ' αὐξάνωσιν ἀναλόγως. Τοῦτέστιν ἂν ἡ ἐσοδεία ἀνέλθῃ εἰς 300 μόνον ἑκατομ., ὁ ὑπολογισμὸς τῆς τιμῆς θὰ γείνη ἐπὶ τῇ βάσει ποσοῦ παραγωγῆς 350 ἑκατομ. Τὰ ἐλλείποντα 50 ἑκατομ. θὰ λογισθῶσι πρὸς δρχ. 170 τὴν χιλιάδα καὶ οὕτω τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν θὰ προστεθῇ καὶ θὰ δοθῇ κατ' ἀναλογίαν εἰς τοὺς παραγωγούς τῶν 300 ἑκατομμυρίων. Αἱ σταφίδες τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν διακρίνονται εἰς ὀκτὼ κατηγορίας ποιότητος, ἀνεξαρτήτως ἰδιαίτερων ἐπαρχιακῶν προνομίων. Δηλαδή ἂν σταφιδοκτηματῆται τινες τῶν ἐπαρχιῶν Τριφυλίας, Πυλίας ἢ Ἠλείας παράγωσιν ἐκλεκτὴν ποιότητα, ἡ ποιότης αὕτη θὰ διατιμᾶται ἰδιαίτερώς καὶ ὅχι συμφώνως πρὸς τὴν συνήθη τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ποιότητα. Ἡ ἐταιρεία προσφέρειται ν' ἀγοράσῃ 30 ἑκατομ. οἰαδῆποτε ἐπαρχίας πρὸς 340 δρχ. κατὰ χιλιάδα, ἂν τὸ πᾶν τοῦτο εἴνε ἐξαιρετικῆς ποιότητος, συνεπὶς πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν ἐπαρχιῶν Πυλίας, Τριφυλίας, Ἠλείας κλπ. δύταται νὰ λογισθῇ ἴσον πρὸς τὸ τοῦ Αἰγίου.

— Πρὸ ἀρκετοῦ χρόνου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὁ πολίτης κ. Φιλίππιδης ὑπέβαλεν ὑπόμνημα περὶ ἐφευρέσεως ὑπ' αὐτοῦ ὅπλου τελειωτέρου, τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν. Τὸ

ἱστορικὸν ἑτέρας ἡπειρωτικῆς ἀκροπόλεως, τῆς Πάργας. Ἀπὸ ἐνὸς ἤδη αἰῶνος ὁ Ἕλληνας ἐθρῆνησε καὶ θρηνεῖ τὴν τύχην τοῦ νέου τούτου Ἰλίου τῆς ἐθνικῆς ιδέας. Ἐλάχιστα παραδείγματα θυσιάς παραδίδει ἡ ἱστορία τοσοῦτον εὐγενῆ, ὅσον ἦτο ἡ αὐτοθυσία τῆς Πάργας. Ἡ μικρὰ πόλις Πάργα ἀνῆκεν εἰς τὸ τμήμα τῆς Ἰονίου Πολιτείας, ὅτε δὲ ἡ Ἀγγλία κατέλαβεν αὐτὴν μετὰ τὴν λήξιν τῶν πολέμων τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως καὶ αὐτοκρατορίας, παρέδωκεν αὐτὴν διὰ συνθήκης εἰς τὸν Σατράπην τῆς Ἡπείρου.

Θλιβερὰ ὑπῆρξε ἡ ἡμέρα ἐκείνη, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Πάργιοι ἤκουσαν τὸ ἄγγελμα τῆς προσαρτήσεως τῆς πατρίδος τῶν εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἀλλῆ-πασσᾶ· ἀλλὰ δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑποταχθῶσι, καὶ προὔτιμῃσαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ πάτριον ἔδαφος, τὰς ἐστίαις τῶν πατρῶν τῶν, καὶ νὰ μετοικήσωσι πανοικί, ἀφοῦ προηγουμένως ἀνέσκαψαν τοὺς τάφους καὶ παρέλαβον τὰ ὀστέα τῶν τεθνεώτων προγόνων.

Διὰ τοιαύτης ἀφοσιώσεως καὶ θυσιάς ἐξεδηλώθη Ἡπειρωτικὴ φιλοπατρία!

Καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τῶν πρὸ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος χρόνων οἱ Ἡπειῶται φύσει φιλαπόνημοι, ἀλλὰ καὶ φιλέστοι, ἀπῆρχοντο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἐξέυρεσιν τύχης καὶ ἀποκαταστάσεως, μὴ δυνάμενοι νὰ τύχωσι τὸ τοιοῦτον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι. Ἡδουκίμῃσαν ἐν ἐργασίᾳ καὶ πλούτῳ οἱ Ἡπειῶται, ἀλλ' οὐδέποτε ἐλησμονοῦν τὸ πάτριον ἔδαφος, διότι οἱ Ἕλληνας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εὐδοκίμοι καὶ τιμώμενοι ἐν ξένῃ γῇ πολλάκις, ἐστρεφον διηνεκῇ βλέμματι πρὸς τὴν δούλην πατρίδα. Καὶ πρῶτα πάντων ἐμερίμων περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀριστὰ σκεπτόμενοι, ὅτι μὲ τὸ καρυφύλλι ἐπρεπε νὰ συνεργασθῇ τὸ σχολεῖον καὶ τὸ βιβλίον. Ὑπὸ τοιοῦτος οἰωνὸς ἰδρύοντο τὰ ἐν Ἡπείρῳ, ὅπως καὶ ἀλλὰ τῶν ἐλλήνων χωρὶν σχολεῖα, ὑπὸ φιλοπατρίδων Ἡπειρωτῶν, τῶν ὁποίων ἡ δράσις ἤρξατο ἀπὸ τοῦ τέλους ἰδίᾳ τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, ἵνα συνεχισθῇ μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Καθιδρύθησαν ἱεροσπουδαστήρια πολλὰ τοῦ Ἡπείρου, ὑπὸ τέκνων αὐτῆς, ἐν Βενετίᾳ ἰδίᾳ πλουτισάντων, σχολεῖα, βιβλιοθήκαι κτλ. ἀρχομένου δὲ τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ἰδρύετο ἐν Ἰωαννίνοις ἡ περιώνυμος ἐκείνη Ἀκαδημία, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐμελλε νὰ δι-

ὑπουργεῖον ἐπέστη ὅτι ὄντως πρόκειται περὶ σοβαρᾶς ἐργασίας καὶ ἀπεφάσισεν ἤδη ὥπως παράσχῃ τὰ μέσα εἰς τὸν ἐφευρέτην νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἑσπερίαν καὶ συμπληρώσῃ τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον ἐφευρε. Μετὰ ταῦτα θὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ εἰδική, ἡ ὁποία θὰ ἐξετάσῃ τὸ νέον ὅπλον καὶ θὰ ὑποβάλῃ ὑπόμνημα εἰς τὴν Κυβερνήσιν περὶ αὐτοῦ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερολίνας ἀποδοτέας εἰς ὁρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὕψους (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογῇ τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Κανταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κερκύρᾳ δὲ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	τοῖς	ο)ο	κατ' ἔτος	διὰ	καταθ.	6	μην.	τουλ.
2	»	ο)ο	»	»	»	1	ἔτους	»	»
2	1)2	»	ο)ο	»	»	2	ἔτων	»	»
3	»	ο)ο	»	»	»	4	ἔτων	»	»
4	»	ο)ο	»	»	»	5	ἔτων	»	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

δάξῃ ὁ πολὺς Εὐγένιος ὁ Β. ὕλγαρις. Οὕτως ἐνισχύετο κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἡ ἑλληνικὴ ἐκπαιδεύσις, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξήρχοντο διδάσκαλοι τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, μεταβίβοντες πολλὰ πρὸς διδασκαλίαν. Ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη, ἡ ἐμπειρικὴ, ἡ κοινῶς «κομπογιαννίτικη», οὐχ ἦτο ἐκπολιτιστικὴ, ὅπως καὶ ἡ ἄλλη διδασκαλία, προήρχετο ἐξ Ἡπείρου.

Κέντρον τῆς πνευματικῆς ταύτης ἐν Ἡπείρῳ παλιγγενεσίας ὑπῆρξεν ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς, τὰ Ἰωάννινα. Δὲν διστάζω νὰ εἶπω, ὅτι εἰς τὰ σχολεῖα τῶν Ἰωαννίνων ὀφείλει ὁ νεώτερος Ἕλληνας κατ' ἐξοχὴν τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν. Ὑπερέβαινον ταῦτα ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις καὶ τὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Προσῆρχοντο δὲ πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς αὐτὰ μαθηταὶ καὶ ἐξ Ἑπτανήσου. «Εἰς» τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, ἐπιφωνεῖ ὁ ἱστοριογράφος Κούμας, χρεωστῇ ἡ Ἑλλὰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς παιδείας. Μαθηταὶ τῶν Ἰωαννίνων ὑπῆρξαν διδάσκαλοι εἰς Μέσσην, «Τρίκην, Λάρισσαν, Θεσσαλονίκην, Ἀδριανούπολιν, αἱ ὁποῖαι πόλεις ἐσύστησαν σχολεῖα μετὰ τὸ τῶν Ἰωαννίνων. Εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετεφέρθησαν αἱ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις τοῦ τῶν Ἰωαννίνων σχολείου». Ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας ταύτης τῆς Ἡπείρου, ὡς ἀπὸ Δουρείου ἵππου, ἐξῆλθον πλείστοι πρόμαχοι τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, μεταλαμπαδεύσαντες τὸ φῶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀνα πᾶσαν τὴν ὑπόδουλον Ἑλλάδα. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐλαττο ἐκεῖ καθάρωτερον ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἑλληνικῇ πόλει, ἡ δὲ ἐπιρροὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατεφάνη ἰδίως ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἐν Κερκύρᾳ, ἥτις ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἶχεν ὑποστῇ ἀποκλειστικῶς τὴν ἰταλικὴν ἐπίδρασιν, ἀλλ' ἤδη διὰ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων προσηταιρίζετο εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἰδέαν. Μετὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν τὰ Ἰωάννινα εἶχον καταστῆ ἡ δεύτερα πόλις τῆς Αὐτοκρατορίας. Τὰ ἐξέχοντα πρόσωπα τοῦ ἰσχυροῦ σατράπου τῶν Ἰωαννίνων ἦσαν Ἕλληνας, εἴτε ἐξ Ἡπείρου, εἴτε ἐκ τῆς χέρσου Ἑλλάδος ἐγκαταστηθέντες.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΠΕΡΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

Διαλέξεις τοῦ Προέδρου τῆς
Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ
κ. Ν. ΚΑΖΙΖΗΣ.

(Ἰδὲ συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον φύλ.)

Ἐν τῇ φοβερᾷ ἐκείνῃ πανολεθρίᾳ, ἥτις ἐπέσκηψεν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Γένους, στερηθέντος παντὸς ἀτομικοῦ καὶ πολιτικοῦ δικαίου, τμήματά τινα τῆς Ἡπείρου διετήρησαν ὡσαύτως αὐτονομίαν κοινοτικὴν καὶ ἐλεύθερον βίον. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ συνειδήσις τοῦ ἐθνικοῦ βίου πρωϊμώτατα ἤρξατο ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐκδηλουμένη. Ἰσως συνετέλει πρὸς τοῦτο καὶ ἡ πρὸς τὴν Ἑσπερίαν γειτνίασις. Οἱ Ἡπειῶται μετέβαινον εἰς Ἰταλίαν καὶ ἀλλὰ τοῦ τῆς Εὐρώπης, ἐπανήρχοντο δὲ εἰς τὴν πάτριον γῆν ἔχοντες ἐλευθερώτερον χαρακτῆρα. Ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν ἐπίσης ἀτιθάσσει ἑθνικοῦ χαρακτῆρος ἀπετελεσθήσαν σὺν τῷ χρόνῳ αἱ περιφανεῖς ἐκεῖνα τοῦ ἀναγεννομένου Ἑλληνισμοῦ ἀκροπόλεις, τὸ Σούλι καὶ ἡ Χειμάρρα. Ἡ νεώτερα ἑλληνικὴ ποίησις, δι' ἧς ἐξεδηλώθη ἡ ἀρετὴ τῶν προμάχων τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ὁρέων διαμαρτυρίας αὐτῶν, ἐστεψε δι' ἀμυράντων ἀνθέων τοὺς μεγάλους πρωταγωνιστὰς τῆς ἐγκυμονούσης παλιγγενεσίας τὸν Δράκον καὶ τὸν Γρίβαν, τὸν Σουμουήλην καὶ τὸν Κατσάντην. Πρωτοστατεῖ ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐθνικῇ ταύτῃ συνεργασίᾳ ἡ περιώνυμος ἐκείνη ἐστία, ἡ μικρὰ δημοκρατία, ἡ μηδέποτε καταδεχθεῖσα νὰ προσκυνῇ τὸν Δεσπότην, πλέον δὲ ἡ ἀπαξ τολμήσασα ν' ἀγωνισθῇ πρὸς ὀλοκλήρους στρατούς, καὶ τελευταῖον πρὸς τὸν Σατράπην τῶν Ἰωαννίνων, τὸν φοβερόν Ἀλῆ-πασσᾶν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐσυνθηκολόγησε καὶ αὐτὸς ὁ Σουλτᾶνος.

Διὰ παρομοίους λόγους καὶ ἡ Χειμάρρα, ἑτέρα σκοπιὰ τῆς Ἡπείρου πρὸς τὴν Ἰταλίαν, πλέον ἢ ἀπαξ προσεγγικτοῦσα γενναίους πολεμιστὰς εἰς τοὺς ἡγεμόνας τῆς Ἰταλίας, διεξεδίκασε παρὰ τοῦ Σουλτάνου προνόμια, τὰ πλείστα τῶν ὁποίων διατηρεῖ μέχρι σήμερον. Ἀλλὰ τραγικώτερα καὶ φοικωδέστερα εἴνε ἡ